

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies
Distribvtis**

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Severinus Boetius. 23. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

S. SEVERINUS BOETIUS.

23. Octobris.

Ipsum oculi tui Musarum ocellum BOETIVM
 vident, cui vel hostis Theodoricus rex testimonium hoc dedit, omnes omnino sciētias unum complexum fuisse, ut jam Græciæ Roma nec Ptolemæos, Nicomachos, Euclides, aut Archimedes, nec Pythagoras, Platones aut Aristoteles invideret. Tot tamen ætatum miracula unico ingenio clausa extinxit idem Theodoricus, furiis Arianorum (quos stylo BOETIVS confederat) agitatus. Cæterū clientem suum in ipsum carcerem usque Musæ sunt secutæ. Nam & in hoc librum de *Consolatione Philosophia*, & alterum de *Trinitate* ad sacerdotum Symmachum scripsit, virum itidem eruditum & Consularem, quin in eādem causâ piè pōst mortuum. Et BOETIVS quidem relectum caput utrāque manu memoratur humo sustulisse, interrogantiq[ue] per inurbanū jocum, à quo percussum se existimaret, seriò, ab impiis, respondisse; inde progressus in templum demisisse in genua sese, ac preces inter caput arā, animum cælo deposuisse. At Symmachus gladio & ipse cæsus suum sociiique caput abundè fertur vindicasse. Siquidem cœnanti Theodorico portentosi pīcis caput appositum Symmachi ajunt imaginē induisse, hiantique ore & dente minitabundo ita perterrituisse, ut metu morteque rigens infelicem animam in ollas (quemadmodum S. Gregorius refert) Vulcani exspiraverit, tunc etiam multis deflens innocentum Martyrum necem. Sed & hodie Musæ BOETIVM SYMMACHVMQUE flerent, nisi in his oculos suos amisissent. Ex vita Boët. & Bar.

Quanta est mentis occupatio in appetitu terrena gratiae? & quantus est timor, ne hec eadem gratia perdatur? Perpende ergo quæ pœna sit aut prosperitatis desiderio fatigari, aut aduersitatis timore pavescere?

S.Greg.l.6.Regist.

S. MACARIUS ROMANUS CONF.

23.Octobris.

BEllè Veneri illusit MACARIVS, cùm nuptiali bin thalamo sponsam reliquit, & Raphaële comite in ultimas solitudines castitatem asportavit. Ibi dum antrum subit, in geminos catulos & pone accubantem exanimem leænam offendit. Hanc igitur tumulo infert, catulos de suâ mensâ alit educatque. Crescent illi, & à nutritiâ sui collo innoxii pendent, blandientem lambunt, arridenti adrugiunt blandum. O semper tutior inter feras, quam non dicam inter mulieres, sed mulierum etiam umbras virginitas! Prodit foras MACARIVS, strophium reperit è sindone, è serico calceolos. Quid agis, MACARI? Viscum mitte. audit allacrimantem malis suis vocem. Ah aures obtura! Sirenem audis. Videt mulieris formam omni simulacro emendatiorem. Eheu oculos clade! Scorpionem vides. Ecce tecto recipit. Superos testor, MACARI! vivam leænam introducis, qui mortuam extulisti. Quid multis? triumphato hospite in fumos abit dæmonium, in lacrimas MACARIVS, in fugam leones. Quin ipse quoque se fugit; sed obfistit bonus ductor Raphaël. Ergo in genua & preces se abjicit, xl. ipsos dies jejunus. Tum verò conciliatos Superos, primùm leones reduces, deinde multa lux cælo allapsa, tum gratiantium Angelorum voces, demum Christus ipse